

[Stavad]

skulle være gældende? Mener ministeren, som fru Pia Gjellerup spurgte om, at det er særlige omstændigheder, der giver ministeren ret til at eftergive millionbeløb i skat, at ministeren er uenig med et folketingsflertal, som fuldt bevidst har vedtaget en ikrafttræden?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Til det sidste kan jeg svare, at det, at en minister er uenig med et folketingsflertal, hvis den situation måtte foreligge, i sig selv ikke er baggrund for at foretage lempelse eller eftergivelse i medfør af kildeskattelovens § 73 D. Det vil jeg gerne bekræfte. Det er heller ikke en sådan situation, der her foreligger.

Og jeg vil gerne bekræfte, at diskussionen om ikrafttrædelsestidspunktet var et meget vigtigt element i Folketingets behandling af den pågældende lov i foråret 1987. Men der var også enighed om, at der ikke måtte ske beskatning med tilbagevirkende kraft. En sådan forelå heller ikke efter lovens ordlyd, idet den kun skulle gælde for andelsselskaber, der endeligt opløstes den 5. marts 1987 eller senere, og ved endelig opløsning forstås, at der har fundet en afsluttende generalforsamling sted. Det, der er det særlige i den sag, vi her diskuterer, er, at beslutningen allerede den 8. april reelt er truffet, uanset at der ikke har været holdt en afsluttende formel generalforsamling, fordi der på den dato foretages tinglysning og opdeling i ejerlejligheder og udlevering af skøder til hver enkelt andelshaver. Det vil sige, at så har hver enkelt et retskrav på den pågældende ejendom, og så kan beslutningen reelt ikke omgøres; så vil det være tilbagevirkende kraft, hvis loven dér skulle virke efter sin formelle ordlyd. Og det er en ganske særlig situation, der giver mulighed for lempelse eller eftergivelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 751

2) Til *justitsministeren* af:

Ole Espersen (S):

»Hvordan vurderer ministeren det i loven om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring forudsatte krav om, at statstjenestemænd i tilfælde af loyalitetskonflikter mellem det nye aktieselskab (hvortil de udlånes) og samfundet skal følge selskabets interesser set i

relation til forudsætningerne i grundlovens § 27 og tjenestemandsløvgivningen i øvrigt?«

Skriftlig begrundelse

Af finansministerens svar til Finansudvalget fremgår, at i en konfliktsituation skal de pågældende statstjenestemænd varetage selskabets interesser. Det kommende selskab vil jo reelt kunne være ejet af udenlandske interesser, herunder også af en fremmed stat. På den baggrund forekommer det overraskende, at grundloven kan fortolkes således, at de pågældende danske statstjenestemænd rent faktisk vil kunne komme til at skulle varetage en anden stats eller udenlandske interesser på trods af, at de altså er danske statstjenestemænd.

Ole Espersen (S):

Baggrunden for spørgsmålet er, at privatiseringen af Statsanstalten for Livsforsikring efter loven, som nu er vedtaget, medfører, at cirka 30 statstjenestemænd skal gøre tjeneste i det private selskab – hvis de ønsker det. Det er frivilligt, men de skal gøre tjeneste, samtidig med at de er statstjenestemænd. Det er første gang i landets historie, det er sket – det kan jeg sige med sikkerhed – at statstjenestemænd skal gøre tjeneste i private firmaer.

På den baggrund diskuterede vi under tredjebehandlingen, hvorvidt disse statstjenestemænd nu skulle være loyale over for det private firma eller fortsat over for staten. Dér har de jo særlige rettigheder, netop fordi de skal være loyale over for staten. Det diskuterede vi under tredjebehandlingen, og da gav finansministeren udtryk for, at loyaliteten nu skulle vendes til fordel for det private firma, der jo udmærket godt kan være ejet f.eks. af en fremmed stat.

Det er baggrunden for, at jeg er interesseret i at høre, om justitsministeren er enig i den vurdering, som finansministeren anlagde.

Justitsministeren (Engell):

Det kan jeg indledningsvis svare bekræftende på. Jeg er enig med finansministeren også i den besvarelse, som han har givet i forbindelse med behandlingen af L 178.

Det følger jo, som hr. Ole Espersen er inde på, af grundlovens § 27, stk. 3, at de tjenestemænd, som kongen udnævner, kun kan forflyttes uden deres samtykke, når de ikke, som det